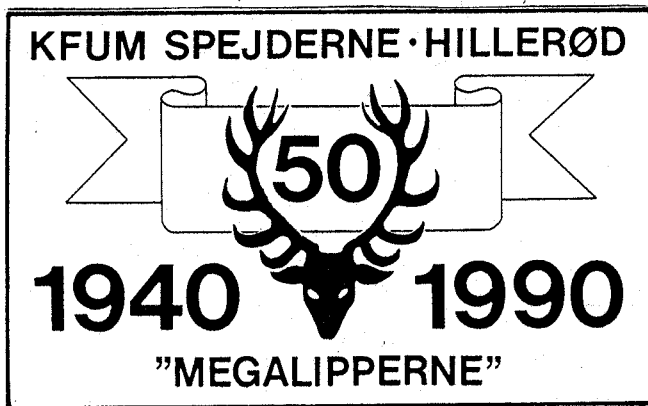

JUBILÆUM

6. OKTOBER 1990

KFUM Spejderne
i
Hillerød

Spejderarbejdets start

De brogede tørklæder i KFUMs ungdomsafdeling, teltsport, og terrænlege, var vel nok nogle af årsagerne til, at vi begyndte et spejderarbejde inden for KFUMs rammer. Der var blandt drengene en synlig trang til "at blive rigtige spejdere", som bl.a. betød ens påklædning og arbejdsstof. KFUMs bestyrelse sanktionerede ideen, og en startpatrulje på 9 mand gik i gang med den første spejderprøve. "Godset" ved Gadevang, som KFUM havde fået overdraget i 1939, var os til stor hjælp, da der netop her fandtes det terræn, som var velegnet til de praktiske prøver. Det var et areal på ca. 4 tdr. land med tilhørende hytte, som vi ganske vederlagsfrit fik tilbudt for at føre tilsyn med det. Og det tør nok siges, at vi her havde en herlig plet at tumle os på, ikke mindst i krigens tunge år. Desværre overgik det til privat eje en halv snes år efter.

Den 6. oktober 1940 var startpatruljen nået så vidt, at man havde mod til at invitere divisionschefen, lærer Fabricius,

Gilleleje, ud på "Godset" til en "overhøring af kandidaterne", "Gamle kronhjort", som han hed i spejderkredse, var ikke særlig streng; men man kan vist rolig sige, at mere grundig udlægning af flagets historie, end vi fik den oktoberdag, skal man lede længe efter. Men divisionschefen havde ikke alene åndelig føde med til os, han havde også lidt godter med i rygsækken i form af en lagkage, som han tilberedte med forskellig mundgodt. Startpatruljen aflagde samme dag spejderløfte, og vi var indrullerede i det broderkorps, der tæller mange millioner spejdere verden over. Efter vinterens arbejde med yderligere dygtiggørelse af staben, vovede vi starten af selve drengetroppen og ridderspejdere (RS) den 9. marts 1941. Det blev en samlet flok på 33, der var parat til at gå i den grønne bluse og gå ind under de krav, som spejderlov og -løfte krævede.

De fem første spejderår var jo krigsår. Det kunne selvfølgelig spores, bl.a. ved det rent materielle: Bluser, telte osv. Men rent spejdemæssigt betød det kun mere sammenhold og stilen efter spejdervalgsproget: Vær beredt.

De første år i troppen virkede henholdsvis Johs. Jensen, Niels Poulin og Verner Jensen som troppførere, men i efteråret 1943 havde vi den glæde, at Knud Geckler, som tilflytter fra Odense, overtog troppen. Som den erfarne spejder og drengelæder har han været gruppen en god hjælp gennem mange år (se førerfortegnelsen), både i det daglige arbejde og i årene, der fulgte, når der var brug for råd og dåd.

RS blev ledet af Gustav Jakobsen.

I 1944 forberedte gruppen sin første sommerlejr, som desværre blev afbrudt af den store folkestrejke, men i 1945 oplevede vi så den første sommerlejr ved Grønnesøgård skov. Det var en rigtig arbejdslejr, hvor vi nåede en hel del spejderstof. Vi blev ikke forvænt med det høje pålæg eller fine retter mad, det var jo strenge tider, men netop derfor står lejren for os som et godt minde, hvor vi fik lov til at mærke Guds storhed og varetægt.

Bæverflokken

Som endnu en tilføjelse til gruppen startede i maj 1989 en bæverflok.

Bævere er yngste skud på stammen hos KFUM-spejderne, nemlig de 6-8 årige piger og drenge. Flokken startede med Lene Rasmussen som leder og Carsten Andersen som assistent, bistået af Margrethe Petersen fra roverklanen.

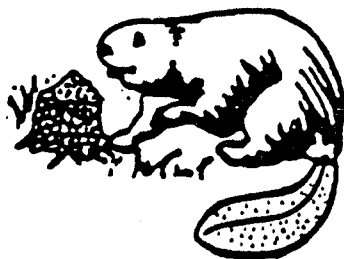
Til første møde tirsdag den 9. maj mødte 10 børn op, og inden sommerferien talt bæverflokken 15 børn.

Sommerlejren dette år var gruppesommerlejr i Borup ved Ringsted. Bæverne var på besøg med en enkelt overnatning.

Til de ugentlige møder, som varer 1½ time, bruges skoven og den store grund omkring hytterne flittigt til at gå på opdagelse, bygge huler, løb o.lign. Da børn i bæveralderen er særdeles aktive, bruges mindre tid på de mere stillesiddende aktiviteter.

Margrethe flyttede til Jylland i juli 1989. I stedet er Mette Eriksen kommet til som assistent.

Bæverflokkens medlemstal har svinget meget i det år, der er gået siden flokken startede, men har nu ligget stabilt på ca. 12 i dette år.

Ulveflokken

Siden gruppens start i 1940, dukkede af og til spørgsmålet op om et flokarbejde, dvs. for drenge mellem 9-12 år. I efteråret 1945 påbegyndte vi arbejdet med Verner Jensen som flokfører. Året efter var vi på den første ulvesommerlejr på "Fyrreborg" ved Lynæs, og det gentog sig i årene derefter, idet man dog i 1950 drog til Skørbæk mellem Nibe og Løgstør, og i 1951 til Als.

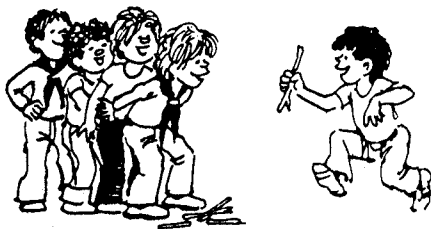
Da Verner Jensen rejste fra byen, måtte Knud Geckler en kort tid overtage flokken ved siden af sit troparbejde, men i 1947 lysnede det, da Frank Clarlund tilbød sin hjælp og gjorde et par års udmærket arbejde, og blev afløst af Erik Jensen.

Erik Jensen var flokfører til oktober 1951, da han blev indkaldt til soldat, og derefter overtog Kjeld Christensen flokken. Han var ikke ukendt med arbejdet blandt drenge, idet han i en halv snes år havde været leder i det civile drengearbejde i KFUMs YA og UA.

Kjeld Christensen var flokfører i de næste 10 år, og mange drenge fik i den tid prøvet ulvelivet i den grønne bluse til flok-møder og ture og på en række sommerlejre, som blev afholdt følgende steder:

1952: "Fyrreborg" ved Lynæs - 1953: Longelse på Langeland - 1954: Feddet ved Fakse Ladeplads - 1955: "Fyrreborg" (fælles med Helsingør og Tikøb flok) - 1956: "Urneborg" på Lolland - 1957: "Skrænten" ved Holbæk - 1958: "Fyrreborg" - 1959: Ingen sommerlejr - 1960: Sejs ved Silkeborg.

Disse lejre har haft stor betydning for såvel drengene som for flokken i det hele taget, og mange gode minder har de taget med hjem fra det frie, glade ulveliv.

Sommerlejrene har kun kunnet gennemføres, fordi der var "Tanter", der var villige til at tage med og bruge en uge på det ofte hårde job, det var at sørge for mad til alle de sultne drenge og førere.

Må vi i denne forbindelse have lov til at sige tak til fru A. Vahlkvist, fru G. Larsen og fru E. Jensen for de mange gange, de var med og tog tønnen, ikke alene med madlavningen, men også i sygdomstilfælde, og når der skulle trøstes i tilfælde af hjemvé, buksevand og andre fortrædeligheder.

Efter endt soldatertid kom Erik Jensen tilbage til flokken og virkede som flokassistent til januar 1956, hvor han ved Knud Gecklers afrejse fra byen overtog troppen.

Af andre flokassistenter i denne periode skal nævnes Kirsten Christensen, Jørgen Hansen og Ole Peder Jørgensen, ligesom malermester Aage Larsen, far til to ulveunger, gjorde et meget påskønnet og dygtigt arbejde ikke alene i flokken, men også i gruppen som kasserer og depotforvalter. Aage Larsen døde i 1958 og efterlod en plads, der var svær at fylde ud.

I 1961 blev Kjeld Christensen afløst af det kvindelige trekløver: Henny Petersen, Anny Gemmer og Lisbeth Corinth.

Det var første gang, vi prøvede med kvindelige flokførere, der jo efterhånden er blevet det mest almindelige i korpset, og både ulveungerne og de mandlige førerkammerater var glade for "Pigerne", der på udmærket måde ledede flokken og i 1961 afholdt sommerlejr på "Tusdam" i nærheden af Horsens.

Af forskellige årsager forlod pigerne imidlertid byen i slutningen af 1961, og Kjeld Christensen måtte igen overtage flokken, denne gang med Aksel Fischer-Nielsen som flokassistent. Aksel overtog flokken som flokfører i foråret 1962, og sommerlejren dette år gik til Longelse på Langeland, hvor gruppen prøvede med en fælleslejr for flok og trop, og hvor ligeledes Frederiksværk trop deltog.

I 1963 måtte Aksel Fischer-Nielsen holde op som flokfører på grund af manglende tid, og Finn Larsen overtog flokken og havde den til efteråret 1964.

Sommerlejr i 1964 afholdtes på Reersø ved Storebælt.

Endnu engang måtte Kjeld Christensen træde til som flokfører indtil efteråret 1965, hvor gruppen fik tilgang af 5 nye førere på grund af en indsats Hjordedivisionen gjorde for at skaffe nye folk til arbejdet i divisionens område.

Ebba Kristiansen blev flokfører og Grethe Laursen og Randi Jensen assistenter.

I 1966 afholdtes sommerlejr i Egemosen ved Ganløse sammen med en nystartet flok fra Ramløse og i 1967 tog man til Klejtrup ved Høbro. I 1968 og 1969 afholdtes sommerlejren i 2 forskellige hytter i Ganløse, og i 1970 tog man til Karleby på Falster.

Der skete i disse år forskellige ting i vort korps, som gjorde såvel voksne som børn forvirrede og usikre, hvilket resulterede i et dalende medlemstal på landsplan, og altså også hos os. I 1967 skiftede man betegnelsen fører ud med leder. I 1970 indførtes en ny uniform, der var ens for alle korpsets medlemmer, det vil sige at vort kendetegn, den grønne ulvesweater forsvandt, og samme år kom så betænkningen "På Vej" med nyt idegrundlag og betegnelsen juniorspejder i stedet for ulveunger. Disse nye tanker vandt aldrig rigtig genklang hos os, og vi vendte efter få års forløb tilbage til det egentlige ulvearbejde.

Randi Jensen holdt op hos os i 1968 og i 1970 holdt Ebba Kristiansen op som flokleder og blev tropassistent og Grethe Laursen blev ny flokleder, en post hun bestred med stor dygtighed indtil efteråret 1972, hvor hun afløstes af Jan Holm og Per Kristiansen.

Sommerlejren i 1971 gik til Sejs ved Silkeborg og var fælles for hele gruppen. I 1972 var der ingen sommerlejr men i 1973 var der så igen gruppelejr i Stengade skov på Langeland.

I 1973 begyndte Flemming Balle som flokassistent og arbejdede sammen med Jan og Per indtil april 1975, hvor sidstnævnte overtog troppen, og Flemming fortsatte som flokleder året ud.

Sommerlejr i 1974: Vamdrup i Sønderjylland og i 1975: Ved Middelfart. Karsten Smith Larsen overtog ledelsen af flokken fra december 1975 og til januar 1978. I 1976 blev der ikke afholdt sommerlejr.

Januar 1977 fik Carsten ny assistent Birgitte Rose og siden kom Susanne Christensen til. Hele gruppen tog til Bornholm på sommerlejr og havde en dejlig lejr ved Aakirkeby. Ved "Smithers" afgang i januar 1978 overtog Birgitte og Susanne ledelsen af flokken, bistået af Erik Andersen, der samtidig var klanleder.

Sommerlejren i 1978 blev afholdt ved Longelse Sønderskov på Langeland som gruppesommerlejr, og i 1979 drog hele gruppen til Samsø. I 1980 blev der afholdt sommerlejr i Ganløse,

hvor man var fælles med smutterne fra KFUK-spejderne i Hillerød.

Susanne tog på højskole i august og forlod dermed flokarbejdet og herefter var det Birgitte Rose, Flemming Rasmussen og Erik Finnedal, der tog sig af vore ulveunger.

I 1981 var ulvene delt i 2 flokke.

I 1981 gik sommerlejren til Lolland, i 1982 til Middelfart, i 1983 til Ellehavegård(nu:Arresøcenteret) og i 1984 til Kolding. I 1985, hvor spejderne var på Korpslejr, tog ulvene til Havreholm.

I disse 5 år var Vagn Christensen, Per Hansen, Poul Erik Olsen, Søren Silving, Pia Larsen og Bent assistenter i flokken. I foråret 1985 kom Erik Olsen til.

Sommerlejren 1986 gik til Dragøehus i Fredericia. Hans Jørgen Jørgensen (88) startede i august 1986 og i dec. flyttede Pia Vogelius fra Jylland og kom med i flokarbejdet.

Erik Olsen tog afsked med ulvene i 1987 og Carsten Andersen blev assistent fra 1987-88. I 1987 var hele gruppen på sommerlejr ved Hald Sø ved Viborg.

KFUK-spejderne nedlagde deres enhed i Hillerød i sommeren 1987, og derfor har vi siden også taget piger ind i flokken. Ulvene var på sommelejr i Roskilde i 1988.

På grund af en meget stor tilgang til flokken i 1988, var der for mange ulvetil, at vi kunne være i hytten, så i vinteren 88-89 havde vi igen 2 flokke. Efter oprykning i februar 1989 til troppen og en ny juniortrop, var der kun 17 ulve tilbage, men tilgangen er jo størst netop i ulvealderen, så der kom hurtigt nye til.

Hele gruppen tog på sommerlejr i Osted i 1989. Desværre skulle "88" til Ålborg på sergentskole i 8 mdr., men heldigvis kunne Claus Nielsen hjælpe i stedet. I 1990, hvor spejderne igen var på korpslejr, har ulvene været på handicaplejr på Port Arthur på Fyn.

Juniortroppen

I februar 1989 fik gruppen en ny enhed: juniortroppen. En juniortrop er for spejdere mellem 10 og 12 år. På korpsplan var det blevet almindeligt med en juniorspejdertrop på lige fod med andre enheder i gruppen. Da vi havde mange ulve, der skulle rykke op, besluttede vi at lave en juniortrop.

Formålet med juniortroppen er bl.a. at gøre overgangen fra ulveunge til spejder nemmere, og derved undgå udmeldelser.

På forældremødet i februar 1989 blev der flyttet 9 ulve op i den nye trop og 2 patruljer blev dannet. Erik Olsen blev tropleder med Jan Nielsen som assistent. Arbejdet i troppen skulle lære spejderne almindelige spejderfærdigheder, således at de er bedre rustet, når de kommer op i patruljerne i spejdertroppen.

Det første halve år gik med spejderprøven og 2. kl. prøven, som alle tog inden sommerlejren. I foråret var troppen sammen med ulvene på en vandretur på Søderåsen i Sverige.

Sommerlejren dette år var en gruppesommerlejr ved Borup (7 dage med regn hver dag). I efteråret 1989 blev der rykket 6 ulve mere op, og den 3. patrulje blev oprettet.

Endnu en patrulje blev dannet ved forældremødet i februar 1990, da vi samtidig havde en stor tilgang af helt nye spejdere. På dette tidspunkt var der ialt 25 spejdere i troppen.

Årets store begivenhed i 1990 var korpslejren ved Holbæk, hvor troppen deltog med 23 spejdere. Det var en god lejr, der var f.eks ingen tårer på grund af slagsmål eller uvenskab. Troppen oplevede endda den triumf, at få "sølvpløkken" for den bedste lejrplads i divisionen.

Spejdertroppen

En stor del af troppens liv foregår på ture og lejre, hvad enten det er den enkelte patrulje eller hele flokken, der samlet tager af sted. Pladsen her tillader selvfølgelig ikke at omtale disse i enkeltheder, så det bliver kun spredte træk, der i det følgende tages med. Spejderliv er først og fremmest friluftsliv, og derfor lægger vi så stor en del af vort arbejde som muligt i det fri. Ikke blot for at give drengene sans for naturen og lukke deres øjne op for den storhed og skønhed, skaberen har givet os i den, men også for at opdrage drengene til udholdenhed, til primitiv levevis og til at klare de forskellige opgaver, der møder dem, således at spejderbevægelsens valgsprog "Vær beredt" kan blive en realitet for dem.

En gang om måneden tager troppen på tur, og der er snart ikke det sted i omegnen, vi ikke har besøgt i årenes løb. Her arbejder drengene på at dygtiggøre sig, eller de konkurrerer med de andre, og ikke mindst den årlige "rævehalefejde", hvori der altid indgår en spændende natøvelse, indtager en

central plads i troppens liv. Også de årlige påske- og pinselejre i hytte eller telt er begivenheder, som troppen ser hen til, ligesom de mange weekendalejre.

Sommerlejrene er dog årets store begivenhed, som man i måneder ser hen til. Den første sommerlejr i 1945 er allerede omtalt, og året efter deltog troppen i "Sønderborglejren".

Korpslejrene adskiller sig på mange måder fra de almindelige tropsommerlejre. I 1946 deltog vi i korpssets hidtil største lejr, hvor ca. 11.000 spejdere havde sat hinanden stævne. Denne lejr blev først og fremmest præget af befrielsen og historiens stærke tale, som Sønderjylland er så rig på. Hvem glemmer vel nogensinde den dag, da de mange hundrede faner førtes hen over Kronprins Frederiks Plads ved lejrens åbning, eller den manende appel, der lød til os i Dybbøls Skanser, for ikke at tale om det hjertelige og gribende møde med Danmarks kongesøn. Og aldrig har vor spejderchef vel talt så manende og stærkt til os som med sin åbningstale: Med Gud er godt at begynde.

I 1947 drog vi til Samsø, hvor vi oplevede otte herlige dage. Lejrpladsen lå ved Visborg Fyr, hvor vi hos fyrpersonalet mødte stor hjælpsomhed og gæstfrihed. På en spændende hike nåede vi det meste af øen igennem og fik lejlighed til at se dens seværdigheder og lære samsingerne at kende. En dramatisk natøvelse og et begivenhedsrigt patruljeløb hører ligeledes med til de ting, vi sent glemmer.

1948 hjemsøgte vi Møn, hvor vi ved Liselund havde en pragtfuld lejrplads med en herlig udsigt over klinterne på Østersøen. En stor del af tiden hernede tilbragte vi på ture rundt på klinterne og gennem de sælsomme og naturrige klinteskove. En hård hike bragte patruljerne rundt på en mægtig tur, der var rig på oplevelser, men som også stillede meget store krav til deres udholdenhed.

Vore nordiske spejderkammerater har vi også søgt at knytte forbindelse med. Allerede i 1946 kom vi i forbindelse med KFUM-Scouterne i Kvidinge, som vi havde pinselejr sammen med, ligesom de samme år besøgte os her i Hillerød. Senere har

vi stadig holdt kontakt med dem. Således har vi næsten hvert år i efterårsferien lånt deres pragtfulde hytte på Søderåsen.

I 1949 skød vort nordiske arbejde imidlertid nye og rige skud, idet det lykkedes os at gennemføre en nordisk lejr ved Løvøya uden for Horten. Her deltog KFUM-spejderne fra Horten, KFUM-Scouterne fra Karlskrona samt de svensk-finske spejdere fra Lovisa. Dette blev uden al tvivl troppens hidtil største oplevelse, og det nære samliv, lejren bød mellem spejdere fra de fire lande, fik meget stor betydning for den enkelte, ligesom lejrens program var rigt afvekslende. Lejrens største oplevelse blev morgengudstjenesten i Horten Kirke, hvor lejrchefen, pastor Ludwigsen, prædikede. Efter lejren drog vi på tur rundt i Norge, idet vi først var gæster to dage hos nogle Oslo-spejdere, som tidligere havde besøgt os. Derefter tog vi til Rjukan, hvor vi bl.a. besteg Gausta, og vi sluttede i Notodden, hvor vi endnu engang fik lov at opleve verdensspejderbroderskabets enestående betydning og fik bekræftet de varme bånd, der knytter os sammen i Norden.

I 1950 kaldtes til korpislejr igen Denne gang ved Fredericia. Fra denne lejr vil vi sent glemme de kaskader af vand, himlen rundhåndet væltede ud over os, så vi til tider kunne tro, lejren var

rejst midt i en stor sø. Spejderdag, hobbydag, instruktionshjørne og mange andre ting var muligheder for den enkelte spejder til virkeligt at få noget ud af lejren. Dette blev desværre ikke udnyttet i den grad, det havde fortjent, men i stedet dyrkedes kammeratskabet, og uden al tvivl styrkedes korpsfællesskabet mere i denne lejr end i nogen tidligere korpslejr.

1951: Svejbæk ved Silkeborgsøerne. Omtrent samtidig med seniortroppen lå drengetroppen i lejr ved Svejbæk (lejrchef Foss), og det blev en rigtig arbejdslejr, hvor der med liv og lyst blev arbejdet med klasseprøver og duelighedstegn. En interessant hike, en spændende øvelse i de store skove samt udflugten til Himmelbjerget var med til at gøre lejren vellykket.

1952 cyklede troppen til Vestersjøen ved Hallandsåsen, hvor vi havde en pragtfuld lejrplads i et kuperet skovterræn lige ned til søen med rige muligheder for at dyrke spejdersport, ikke mindst pionering, bl.a. lavede vi en pragtfuld iskold "kælder", der i flere år derefter blev

benyttet af andre troppe, som fandt til denne pragtfulde lejrplads. Især huskes vel mest fra denne lejr en spændende hike over Hallandsåsen i det for danske spejdere helt ukendte klippefyldte terræn, ligesom drengenes glubende appetit sent vil blive glemt.

I efteråret 1952 fik troppen overdraget eget lokale i kælderen på Missionshotellet, som KFUM det år havde overtaget, og der blev udført et stort arbejde for at gøre det til et godt og funktionsdygtigt patruljelokale. Der blev slidt og slæbt, tømret og

malet, men selv om vi lavede det hele selv, så slugte det mange penge. Vi besluttede derfor at gøre noget alvorligt for at rette gruppens økonomi op. Dette var nemlig til stadighed det ømme punkt og krævede bestandig megen opfindsomhed for at skaffe de nødvendige midler, og gruppen måtte selv, bortset fra en meget kærkommen gave fra Sct. Georgsgildet i Hillerød, selv skaffe alle nødvendige penge til materiel, det daglige arbejde m.m.

1953 drog troppen til Tåsinge og havde i Smørmosen ved Vemmenæs en idyllisk lejrplads på en typisk dansk strandeng med en dejlig udsigt til Siø og Langeland. Lejren var præget af en enorm aktivitet, hvor der blev konkurreret på livet løs mellem patruljerne, og deltagerne mindes den stadig som lejren med de mange dag-, aften- og natløb. På hiken nåede patruljerne at se det meste af øen. Der blev også tid til en tur til Rudkøbing, hvor byen og dens seværdigheder blev beset. Da Foss var rejst fra byen og Hans Erik var soldat, fungerede Jørgen Olsen ("Neger") som assistent.

1954 drog troppen atter udenlands, denne gang til Norge. Med "Kronprins Olaf" sejlede vi til Oslo, hvor vi tilbragte de første par dage med at gå på sightseeing: Carl Johan, kongeslottet, Holmenkollen, Frognersæteren, Bygdø, Vigelandsparken, rådhuset og domkirken for at nævne noget. Derfra tog vi til Sandvollen, hvor vi slog lejr for en enkelt nat for at få lejlighed til at køre i stolbane til Kongens Udsigt. Derfra videre til Kongsberg, hvor teltene blev slået op helt nede ved den buldrende fos. Her besøgte vi sølvværksmuseet og var senere nede i de gamle sølvminer, inden vi fortsatte mod Rjukan, hvor vi blev et par dage, som bl.a. blev brugt til en spændende tur til Gaustas top. Derfra drog vi videre til troppens lejrplads på Løvøya, som de norske spejdere i Horten havde lånt os, og her havde vi så standlejr resten af tiden med pionering, orientering og lign. på programmet. Hjemturen fra Norge vil især blive husket af de mange, der i det dårlige vejr led alle søsygens kvaler.

1955 var der atter korpsolejr, denne gang på Bornholm ved Rønne, men patruljeførere og assistenter ønskede, at troppen

desuden skulle have sin egen lejr. Derfor tog vi af sted 6 dage før den egentlige korpslejr begyndte og havde lidt uden for Gudhjem en dejlig og bekvem lejrplads. Den første dag forløb planmæssigt med lejrslagning og etablering, men da troppen den næste dag på en vandretur til Gudhjem og Salene bugt gik i vandet, fik en af de yngre spejdere, en rigtig vandhund og dygtig svømmer, krampe og gik til bunds. Trods en hurtig redningsindsats var alle genoplivningsforsøg forgæves, og medens han i ambulance blev kørt til Rønne, måtte troppen stærkt knuget af den frygtelige ulykke tage tilbage til lejrpladsen. Søndag ledsagede vi kisten til skibet, det blev et gribende farvel til en kammerat, som havde lyst op iblandt os med sit glade smil og frejdige humør.

Naturligt blev de følgende dage stærkt præget af ulykken, men for drengene, der var med, blev det vist trods alt lettere at komme igennem end hvis alle var taget hjem. At det så gjorde det sværere for førerne, er en anden sag.

Om mandagen var patruljerne på patruljevandring til bl.a. Østerlars Rundkirke og Helligdomsklipperne, om tirsdagen sejlede vi til Christiansø, som blev beset med stor interesse, og om onsdagen kørte vi over Dueodde til korpslejren, hvortil troppen ankom sidst på eftermiddagen og straks begyndte lejretableringen der.

Korpslejrdragene gik hurtigt med mange, spændende aktiviteter på korpslejrpladsen og rundt om på øen, således bl.a. med en storstilet hike i Almindingen og en pragtfuld udflugt til Hammershus, og lejren vil stedse blive husket for sit helt enestående fine sommervejr med strålende sol fra morgen til aften – noget der jo så absolut ellers ikke har præget korpsets lejre. For troppen sluttede korpslejren som noget ganske naturligt på Hillerød kirkegård, hvor vi lagde en buket blomster, inden vi stiltfærdigt skiltes.

Til gruppens traditioner hører gruppens årlige julemøde for flok og trop. Ved en sammenkomst efter julemødet i 1955 meddelte tropføreren, at han fra nytår rejste fra byen for at overtage en ny stilling på Møn, og den traditionelle nytårsparade

sammen med de øvrige korps blev derfor hans sidste arrangement i Hillerød. Efter nytårsparade samledes troppen til afskedsfest og overrakte bl.a. her et billede af Frederiksborg Slot. Erik Jensen, der efter sin soldatertid var vendt tilbage til flokken, overtog derefter ledelsen af troppen, som han førte videre på fortrinlig måde og fastholdt dens traditioner både i det daglige og på lejre

og ture. Samarbejdet med de svenske KFUM-scouters fra Kvidinge blev fortsat, og de svenske spejdere var på weekend hos troppen i vinteren 56, hvor de var ind-

kvarterede hos vore spejdere. Pinselejren dette år blev afholdt i Gadevang, hvor vi hos møbelhandler Skouboe Svendsen fik stillet en dejlig lejrplads til rådighed. En plads vi senere har benyttet til flere pinselejre og weekend-lejre. Sommerlejren gik til godset "Katholm" syd for Grenå, hvor lejrens højdepunkt var en dejlig hike gennem Mols Bjerge til Ebeltoft m.m.

Af 1957's begivenheder skal nævnes den store fest som spejderkorpserne afholdt i fællesskab, hvor vi mindedes Baden Powells 100 års dag og fejrede spejderbevægelsens 50 års jubilæum. Festen afholdtes i aulaen på byskolen og fik et udmærket forløb.

I 1957 afholdt troppen sommerlejr sammen med de svenske KFUM-scouters fra Kvidinge på Møn med troppens tidligere troppfører, Knud Geckler, som lejrchef. Det blev en rigtig kammeratskabslejr, hvor de svenske og danske spejdere i fredelig kappedyst søgte at vise deres forskellige færdigheder. Bedst huskes vel den

primitive dag, hiken, "landskampen" på Magleby stadion og besøget i Magleby med "festmiddag" i realskolen, aftengudstjenesten i Magleby kirke og efterfølgende "lejrball" i realskolens have.

En god hjælp i troppens arbejde fik tropføreren også af tropass. Hans Erik Vahlkvist, der havde virket på denne post siden 1949 og af tropass. Peder Pedersen, der kom til byen og indtrådte i tropstaben i efteråret 1956.

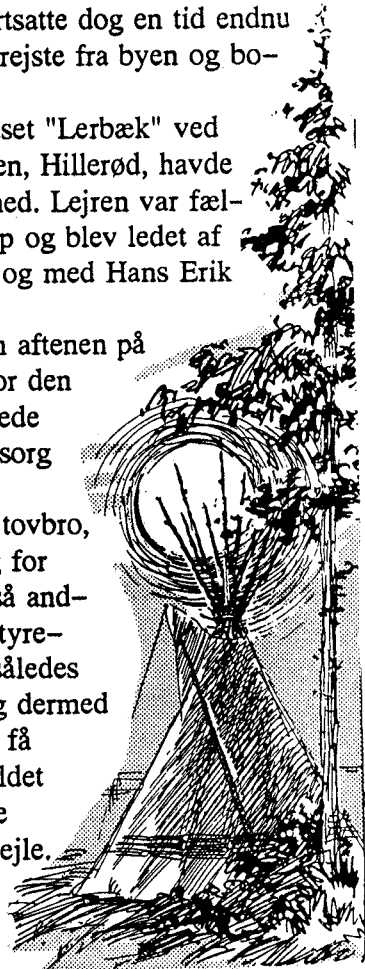
I efteråret 1957 fratrådte Erik Jensen som tropfører og blev afløst af Peder Pedersen. Erik fortsatte dog en tid endnu som tropass. indtil han i foråret 1958 rejste fra byen og bosatte sig i Karise.

Sommerlejren i 1958 gik til godset "Lerbæk" ved Vejle, hvor man af godsejer T. Dinesen, Hillerød, havde fået stillet en dejlig lejrplads til rådighed. Lejren var fælles for Hillerød og Frederiksværk Trop og blev ledet af tropfører E. Sejrskind, Frederiksværk, og med Hans Erik Vahlkvist som souschef.

Man havde en god lejr indtil om aftenen på lejrens næstsidste dag, den 8. juli, hvor den rammes af en alvorlig ulykke, der kostede Hans Erik Vahlkvist livet og kastede sorg over lejren.

Hans Erik ville tage en tur i en tovbros, der var udspændt over en skovvej, og for hurtigt at komme ned af den, idet også andre ville prøve den, slap han sit tag i styretovene for at tage fat i gangtøvet og således springe ned. Han mistede balancen og dermed sit tag og styrtede ned på hovedet fra få meters højde. Hans kvæstelser ved faldet var desværre så alvorlige, at han døde i ambulancen på vej til sygehuset i Vejle.

Det var den anden alvorlige ulykke på en sommerlejr med få års mellemrum, og den gjorde selvsagt

et dybt indtryk på alle lejrens deltagere, som straks næste dag brød lejren og tog hjem.

I april 1959 blev Peder Pedersen afløst som tropfører af Kurt Rosenberg. Peder fortsatte som tropassistent og har siden været en god støtte for de efterfølgende tropførere og i grupperådet, hvori han indvalgte ved sin afgang som tropfører. Ligeledes gjorde han et stort og påskønnet arbejde i divisionsstaben.

Sommerlejren dette år afholdtes på Tåsinge, igen sammen med Frederiksværk trop.

Tropassistenter i denne periode var følgende: Kaj Vahlkvist, Erik Nygård, Knud Petersen, Finn Larsen og Svend Ladefoged, ligesom vi i en kortere tid havde hjælp af Poul Henckel, der senere rejste til Holbæk.

Korpslejr 1960: "Moesgård" ved Århus. Her prøvede man noget helt nyt på en korpslejr, idet samtlige lejrens ca. 8.000 deltagere mødtes i en ring på ca. 40 kilometers radius fra korpslejrpladsen, og i løbet af de følgende tre døgn skulle man så vandre det sidste stykke til lejren. Hjortedivisionen blev "sat af" i Horsens og fik en dejlig tur langs den jyske østkyst til lejrpladsen. Om aftenen på vandreturen samledes man i "Planetlejr", der blev stadig større, jo nærmere man kom målet.

Det var et imponerende syn med disse lange rækker af vandrende spejdere, der medbragte kærter af mange forskellige konstruktioner, ikke alle lige solide til transport af materiel m.m.

Desværre var vejret ikke det allerbedste. Der kom nogle slemme regnbyger, som dog ikke kunne tage humøret fra drengene. De fem dages korpslejr, der nu fulgte, var som sædvanlig fulde af aktivitet, både for drenge og førere og bød på mange storslåede oplevelser, hvor vel især lejr gudstjenesten søndag ved biskop Skat Hoffmeyer og de store korpslejrball vil blive husket.

I 1961 gik turen til Norge, hvor troppen først havde 8 dages "turisttur" og derefter 5 dages standlejr i Telemarken. Midlerne til denne tur blev for en stor del fremskaffet gennem indsamling af

aviser, det blev til adskillige tons, ligesom vi fik et beløb bevilget af Hillerød kommune. Turistturen blev en stor oplevelse for spejderne, men havde intet med spejdersport at gøre, og det mærkedes på troppens arbejde i lang tid fremover.

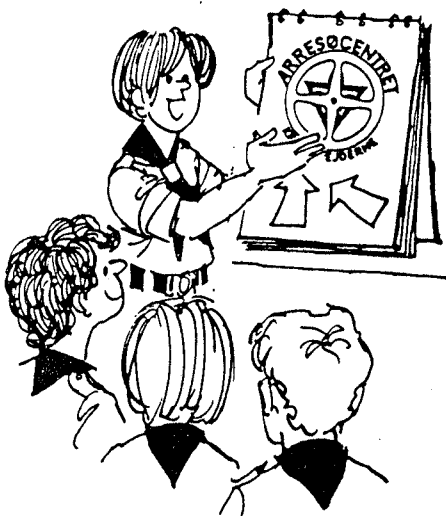
I januar 1962 gik vi i gang med indretningen af et nyt patruljelokale på KFUMs Missionshotel, idet vi fik et bedre lokale stillet til rådighed, end det vi tidligere havde haft, og som jo var etkælderlokale. Det nye lokale lå lige op til hotellets sal og med indgang fra garderoben, og vi forstyrrede derfor ikke hoteldriften så meget som før, da vi holdt til under værelsesfløjen. Det nye lokale blev indrettet med dejlige skabe til patruljernes materiel og udsmykket på forskellig måde af nogle af gruppens førere, som lagde et stort stykke arbejde her.

I februar 1962 afgik Kurt Rosenberg som tropfører og blev afløst af Kaj Vahlkvist, der havde troppens ledelse til januar 1965, hvor han udnævntes til roverfører. Sommerlejren i 1962 gik til Longelse på Langeland, hvor man sammen med ulvene og Frederiksværk trop havde en dejlig lejr, hvorfra vel især huskes den drabelige "indianerdag" hvor gruppeføreren måtte en tur i vandet med tøjet på. Sommerlejren i 1963 gik til Læsø og blev meget vellykket med dejlige ture rundt om på øen. I 1964 var troppen igen udenlands, dog ikke længere end til Hallandsåsen, hvor man cyklede til og havde en dejlig lejr i et glimrende terræn.

I 1965 kaldte korpset til lejr ved Slagelse: "Trelleborg-lejren". Lejrpladsen var en militær øvelsesplads på 65 tønder land uden for Slagelse. På grund af sin nære beliggenhed ved vikingeborgen "Trelleborg", var den holdt i vikingestil. Samtlige deltagere havde f.eks. medbragt festligt dekorerede vikingeskjolde til udsmykning på lejrpladserne. En lejr, der foruden vikingepreget særligt vil huskes for sine mange fremragende pionerarbejder. Det var jo afslutningen på korpsets pionerår, der fandt sted her. Mange fine indgangsportaler og tårne, ja så galt hele vikingeskibe bygget op af rafter og reb.

Lejren begyndte i strålende sol, og vi glædede os til endelig at få lidt sommervejr, men for tidligt. Allerede den første nat på

lejren øsede det ned, og det skulle blive meget værre sidenhen. De første tre dage med bygevejr og spredt sol, de sidste - uha! - regn fra morgen til aften uden ophold, så alt, lejrpladser, materiel og spejdere blev plørede til af våd lerjord. Lejren blev dog gennemført programmæssigt takket være god organisation og deltagerens ukuelige humør.

Efter vort 25 års jubilæum i oktober 1965 tog vi for alvor fat på at løse gruppens problemer med førermangel, og det lykkedes ved hjælp af Hjortedivisionen og korpssekretær Kurt Jensen at skaffe 2 nye førere til troppen: Jørgen Kristiansen og Knud Lang.

Efter at have deltaget i en førertræning sammen med de 3 nye førere i flokken, var de klar til at tage fat og for Jørgens vedkommende blev

det til ca. 10 års aktivt arbejde med troppen, seniorpatruljen og roverklanen.

Knud Lang virkede et par års tid, men måtte sige stop på grund af manglende tid.

Det lykkedes for Jørgen og Knud at få god gang i troppen igen, nye spejdere kom til og i sommeren 1966 gennemførtes en sommerlejr som en vandretur rundt langs Roskilde Fjord.

I 1967 afholdtes sommerlejren i Herslev ved Fredericia, hvor vores tidligere tropfører Kaj Vahlkvist (Busser) stillede lejrplads til rådighed for os på sin gård, og hvor spejderne fra Herslev også deltog.

Samarbejdet med Busser og spejderne fra Herslev fortsatte også i 1968, hvor de 2 troppe afholdt fælles sommerlejr på Hallandsåsen i Sverige.

Jørgen Kristiansen ville herefter gerne aflastes for det daglige arbejde med troppen for at tage sig af seniorspejderne, hvor han sammen med Ebba planlagde og gennemførte en sommerlejr for disse på Grønland i sommeren 1969. Det blev alle tiders oplevelse for de 10 deltagere, som efter flyveturen til Sdr. Strømfjord havde 8 dages lejr på fjeldet og senere 8 dages ophold i Sukkertoppen.

Torben Larsen, Per Olsen og Leif Ramskov tog sig nu af troppen et års tid, og en kortere tid herefter prøvede et par fædre at hjælpe til, det gik dog ikke rigtigt for dem, og Jørgen trådte så til igen i foråret 1970.

Troppen deltog i korpsejren ved Holstebro dette år, og da korpsets nye arbejdsplan "På Vej" gav mulighed for kvindelige ledere også i troparbejdet ville Ebba gerne prøve kræfter med denne arbejdsgræn, og rykkede over i troppen sammen med de ulve, der skulle være spejdere dette år.

Ebba og Jørgen virkede herefter sammen i troppen til efteråret 1974, og havde god hjælp af roverne, hvor man kan nævne Carl Johan Rosenberg, Erik Olsen, Erik Wedderkop m.fl.

Sommerlejrene i denne periode blev afholdt således:

1971: Sejs ved Silkeborg - gruppesommerlejr.

1972: Ellehavegård på Arrenæs - centerlejr arrangeret af Nordsjællands distrikt.

1973: Stengade skov på Langeland - gruppesommerlejr.

1974: Ingen sommerlejr.

I efteråret 1974 overtog Niels Berthelsen, der kom fra Jylland, troppen, men efter et halvt års forløb holdt han op igen, og Jan Holm og Per Kristiansen trådte til og virkede til foråret 1976.

Sommerlejren i 1975 blev afholdt ved Middelfart som gruppesommerlejr.

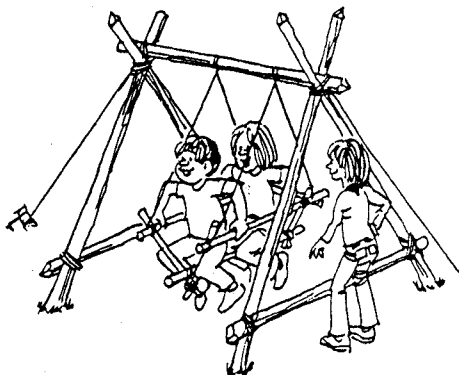
I april 1976 overtog Erik Olsen troppen efter Jan Holm, og den første opgave var den forestående korpsolejr, "Møllelejren" ved Varde. Det var en lejr med meget fint vejr, ja så fint, at lejren fik tilnavnet "støvlejren". Trods den korte forberedelsestid lykkedes det at få 2 patruljer med på lejren. Efter lejren blev der ved forældredagen i august oprykket så mange ulve, at det var nødvendigt at lave en ny patrulje.

Sommerlejren i 1977 gik til Bornholm, som en gruppesommerlejr. Denne måde at holde lejr på, har vist sig som en både god og praktisk måde, når det kniber med ledere, for her er god plads til forældrehjælp. Alle 3 patruljer deltog fuldtalligt og trods problemer med at finde vej på hiken, blev det en god lejr.

Vi var nu startet på en række ølejr og målet for sommerlejren i 1978 var Langeland, samme sted som flokken var i 1953, nemlig Sdr. Longelse, en langstrakt lejrplads lige ud til Storebælt. Hiken var en tur tværs over øen og tilbage igen, med overnatning på Fårevejle Gods. I lejren deltog 4 patruljer og ud over Erik Olsen som tropleder, deltog Lars Jensenius og Jan Nielsen som tropassistenter. I efteråret 1978 fik troppen endnu en patrulje, nemlig en seniorpatrulje med 8 mand. Det var en stor hjælp i troppen med denne patrulje, da den tog sig af mange praktiske opgaver.

Næste ø i ørækken blev Samsø i 1979 på en stor grund, med en dejlig udsigt. Denne lejr var især præget af et utroligt godt kammeratskab blandt drengene, og det var en af de bedste lejre gennem længere tid. Det var et smukt syn at se alle spejderne i reglementeret uniform med fanen i spidsen vandre gennem Nordbys smalle gader til kirke. 1980 var så året, hvor der igen var korpsolejr, denne gang hed lejren "Langeskovlejren" og var på Fyn. Det var den største lejr i korpsets historie, nemlig med 12.000 spejdere. Det var også første gang der var piger med på korpsolejr. Desværre må man erkende, at der er sket en ændring i spejdernes væremåde, for der burde være forskel på en lejrskole og en

korpslejr, men på Langeskovlejren var man til tider i tvivl om, hvor man var. Som sædvanlig var der forældredag i august med ulveoprykning og i 1980 fik vi atter en ny patrulje, samtidig med, at seniorpatruljen rykkede op i klanen, således at der stadig var 5 patruljer i troppen. 1980 var også året, hvor Søren Jensenius og Peter Bährentz blev tropassistenter og Søren Silving startede som medhjælper i troppen.

I 1981 tog gruppen igen på sommerlejr på Lolland ved Sdr. Longelse. Lejren foregik i hyggelige omgivelser og med stor deltagelse.

1982 var året hvor vi fik piger med i spejderarbejdet i Hillerød, da KFUK-spejderne opgav selv at skaffe ledere. Vi overtog 2 pigepatruljer med 5 spejdere i hver, så vi ialt fik en trop på 5 patruljer. Vi var lidt forsigtige, og kaldte det i starten en forsøgsordning, men da det gik over al forventning blev pigerne permanent "accepteret" efter sommerlejren. Da pigerne gerne ville på KFUK-spejdernes landslejr "Engelerupgård" ved Borup, blev årets sommerlejr uden deltagelse af piger. Gruppens sommerlejr skulle gå til Middelfart, hvor vi havde været 8 år tidligere. Her fik vi en rigtig god lejr med stor deltagelse og højt aktivitetsniveau.

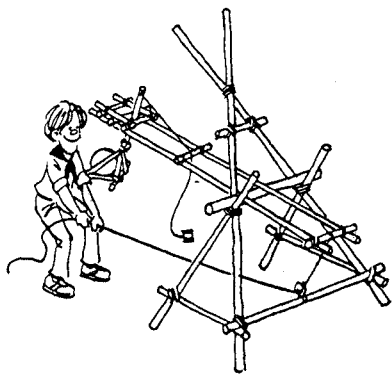
1983 var andet år med den nye tropleddelse bestående af Lars Jensenius, Per Birk Olsen, Peter Bährentz og Søren Jensenius. Det blev samtidig året, hvor vi oprettede trop 2 med Per Hansen som tropleder og Michael Bentzen, Kim Munkholm og Poul Erik Olsen som tropassistenter. Trop 1 havde et medlemstal på ca. 35 m/k og i trop 2 var der ca. 15 medlemmer. Årets sommerlejr blev afholdt som centerlejr på Arresøcentret ved Fredriksværk (det tidligere Ellehavgård). Her prøvede spejderne nogle andre spej-

derfærdigheder end vi kunne lave i det daglige, såsom kulsøpio-
nering, tømmerflådesejlads og plantefarvning.

Efter endnu en lejr med stor tilslutning, måtte vi i foråret 1984 nedlægge trop 2 p.g.a. en del udmeldelser i begge troppe. Årets sommerlejr skulle gå til Kolding på en grund som hed "Frydensborg" hvilket jo lød meget hjemligt. Lejren bød på sol, sol og atter sol, så badning 2 til 3 gange om dagen var en nød-
vendighed. Hiken gik blandt andet forbi Skamlingsbanken og vi-
dere rundt i den skønne natur. Da spejderne kom hjem fra hike
var flere meget forbrændte af solen, men efter et besøg hos det
lokale apotek var der lindring og alle var igen tilfredse.

Korpslejren 1985 også kaldet "Krutte-lejren" foregik i
Frederikshavn på samme plads som KFUK-spejdernes landslejr
1982. Det blev KFUM-spejdernes største korpslejr nogensinde
med ca.8.000 deltagere fra nær og fjern. Troppen deltog med 3
patuljer som alle prøvede de mange spændende aktiviteter som
kun en korpslejr kan byde på. Man forsøgte at sætte 2 verdens-
rekorder. Spejderne skulle bygge verdens længste spisebord og
herefter indtage frokosten i fællesskab. Denne rekord blev optaget
i Guinness rekordbog. Det andet rekord forsøg var at lave verdens
længste frise. Hver patrulje skulle lave et maleri, og alle malerier
blev så samlet til verdens længste og flotteste frise. Dette forsøg
blev dog ikke godkendt af tekniske grunde.

1985-86 var en krisetid for troppen, medlemstallet faldt
med 50%, hvilket resulterede i
en beskeden tropssommerlejr
ved Eskebjerg nær Holbæk,
med ca. 10 deltagere. 1986 var
også året, hvor Ole Skovgaard
overtog ledelsen af troppen
efter Søren Jensenius.

I 1987 tog gruppen på
sommerlejr ved Hald Sø ved
Viborg. Her havde gruppen le-
jet en dejlig hytte med en

meget stor grund nær skov og sø. 1987-88 var troppen atter slagkraftig. Sommerlejren skulle foregå som en kombineret vandring og centerlejr. Troppen startede fra Fredrikssund og gik gennem den sjællandske natur til de nåede Hvalsø. Herfra sejlede man til Nekselø, hvor resten af lejren foregik. Denne form for lejr var en stor succes.

1989 tog gruppen på sommerlejr ved Osted nær Roskilde, på samme grund som flokken brugte i 1985. 1989 blev igen et dårligt år for troppen. Efter 2 år med medgang, begyndte medlemstallet atter at falde. Ole Skovgaard overlod ledelsen af troppen til Hans Jørgen Jørgensen også kaldet "88". "88" brugte resten af 1989 og første halvår af 1990 til stabilisering.

I 1990 var der igen korpsolejr, denne gang i Holbæk med ca. 22.000 spejdere fra hele verdenen og for første gang med deltagelse fra Østeuropa. Denne lejr var ikke kun KFUM-spejdernes største lejr nogensinde men også Danmarks største spejderlejr til dato. Lejrens tema var "Sundhed", så der blev bygget "sund lejrplads", bestående af varmtvandsmaskine, motionstårn, lænestol og spisebord der kunne hæves og sænkes efter spejdernes størrelse. LPKs 2. del skulle også afvikles på korpsolejren. Fra Hillerød havde Glenter kvalificeret sig til deltagelse med en 1. plads på LPKs 1. del. De sluttede flot som landets 11. bedste patrulje. Vores Isfugle vandt en flyvetur i et gammelt Falckfly, hvilket medførte vild jubel. Troppen havde også fået sin nye svenske venskabsrop med. Lejren sluttedes selvfølgelig med et stort fælles lejrball den sidste aften, der afsluttedes med et kæmpe fyrværkeri. Holbæklejren var en kæmpe succes for gruppen.

Seniortroppen

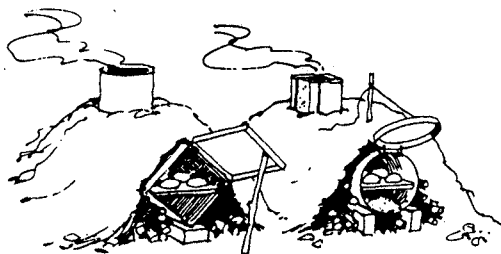
Denne enhed startede i august 1988, naturligt nok som følge af en ophobning af "gamle" spejdere i spejdertroppen.

Der var en del spejdere, der følte sig for gamle til patruljelivet og for unge til at rykke op i roverklanen. Et par ledere tog derfor initiativ til at få gang i en seniorenhed.

Det blev besluttet på et stiftende seniorting, at holde møde hver 14. dag om søndagen. Seniortroppen startede med 10-12 medlemmer incl. de medlemmer, der samtidig var patruljeledere eller -assistenter i spejdertroppen. Medlemstallet har i den forløbne periode holdt sig stabilt på dette antal.

Af aktiviteter, der er anderledes end spejdertroppens aktiviteter, kan nævnes: klatretur til Kullen, hvor alle fik en oplevelse af, hvad det vil sige at klatre på klippevægge, et specielt knobmøde, "legemøde", bofællesskabsuge, hvor alle boede på Frydenborg i en almindelig uge og gik på arbejde og i skole.

Seniortroppen deltog naturligvis også på Holbæklejren 90. Der sysles med tanker om, at sommerlejren 1991 skal gå til Hardangerviddens i Norge - til "Fjeldtræf 91", med anslået 1000 KFUM-spejdere som deltagere. Et projekt, som jo nok kræver 2-3 træningsture som forberedelse før selve træffet.

Roverklanen

Det er med jævne mellemrum et problem for lederkredsen, hvad man skal stille op for stadig at holde på de store spejdere, der "vokser" fra troppen, men som stadig har lyst til at være med i spejderlivet. Enkelte bliver ledere og andre fortsætter med lejlighedsvis at give en hånd med, når større arrangementer finder sted, men før eller senere glider de fra os.

I 1963 drøftedes problemet, og resultatet blev, at man den 4. april kunne starte roverklanen med 4 medlemmer. Klanen fik navnet "Skovklanen" og voksede støt og rolig således, at der i 1965 var 10 medlemmer. En del af medlemmerne fra denne klan har stadig kontakt med hinanden under navnet "de gamle grønne".

Klaner har det imidlertid med kun at leve en tid. Roverne er ofte jævnaldrende, og uddanner sig derfor, rejser fra byen nogenlunde samtidig eller medlemmerne bliver ældre og sammen-spiste, så det bliver svært at få tilgang.

I 1969 var seniorpatruljen på Grønland, med Jørgen Kristiansen som leder, og efter denne tur blev en ny klan dannet. Igen et hold som kendte hinanden meget godt. Denne klan levede til midt i 70'erne.

Den nuværende klan, der blev startet i 1978 af bl.a Birgitte Rose, Jan Nielsen og Erik Olsen er vokset og blevet en stor klan. Vi er i dag 20 aktive og 20 passive medlemmer. Da klanen startede, ville vi gerne lave noget med særpræg, og til dette formål måtte vi have vore eget lokale. Vi fik et loftrum, som blev sat i stand, hos Birgittes forældre på Københavnsvej 32. Egne klantrøjer og sang blev også fremstillet.

Udover egne aktiviteter, deltog klanen også i Vårhike, RoverMangeKamp samt Tvejetræf. Vi var selv arrangører af tvejetræf på Store Dam i begyndelse af 80'erne.

Klanen har også sine egne sommerlejre, gerne ugen efter gruppens, således at rovere der også er ledere kan komme med. Gennem tiderne er det blevet til 3 hestevognsture (2 på Langeland og 1 på Fyn). I 1981 var vi i Karlskrona efter nogle kontakter vi havde fået ved venskabsbystævnet. 1985 og 1990 var korpslejrår

henholdvis i Frederikshavn og Holbæk. Her deltog klanen i en speciel roverlejr.

I 1986 gik turen til Grønland. En 14 dages tur med en uges standlejr og en uges vandring i fjeldet. En sådan tur kunne gøres fordi gruppen tjente en del penge på kræmmermarkedet. I 1988 var vi på sejltur Sjælland rundt i en ombygget skonnert. På denne tur fandt man ud af om man kunne blive søsyg eller var søstærk. Der har være en kanotur i Sverige i 1989.

Klanen kan godt lide at tage på ture, og det er blevet til mange vandereture på Søderåsen og også på Hallandsåsen. Det populære mål er for tiden at tage til Kullen og klatre i klipper.

Grundlaget for alle disse aktiviteter er et godt sammenhold i klanen. Da vi startede i 1978 var vi 7 rovere, og vi blev ikke rigtig mange før kræmmermarkedet startede i 1983. Det var en stor opgave at sige ja til parkeringen, men det gav et godt sammenhold. Mange af de store spejdere blev hængende på grund af markedet og gamle spejdere er begyndt igen.

Klanen er i dag godt kørende med egne lokaler i Gribbereden, hvor man mødes hver anden søndag, og en forventet tur til Skotland i 1991.

Oldklanen

I foråret 1989 var der et par forældre – bl.a. aktive i gruppens hytteudvalg – der fandt, at der manglede et aktivt organ mellem klanen og grupperådet.

Det aktive spejderarbejde foregik i klanen. Planlæggende og styrende aktiviteter i grupperådet. Der manglede et led, der sørgede for gruppens materiel, og som kunne træde til, hvis der i en enhed manglede en leder eller assistent til et enkelt møde.

I løbet af det første år har klanmedlemmer været brugt som hjælpeledere flere gange, ligesom det er lykkedes at få gennemgået, oplistet og repareret alt gruppens materiel. Der er herefter et stadigt overblik over "reservemateriel", så ikke alle ønsker om nyanskaffelser fra gruppens enheder belaster gruppekassen.

Oldklanen afholder egne møder hver anden måned for at holde et vist aktivitetsniveau. Møderne har ikke nødvendigvis et egentligt spejderislat, men er aktiviteter som f.eks. museums- eller virksomhedsbesøg med fælles interesse for medlemmerne.

Gennem en aktiv oldklan er det ligeledes intentionen, at medlemmer af den "rigtige" klan, der stadig ønsker at være spejdere – men måske i et lavere gear, stadig kan have tilknytning til gruppen.

Rammerne i oldklanen er meget vide, idet der ikke er uniformstvang eller tvungent medlemskab af korpset. Man deltager heller ikke nødvendigvis i almindeligt klanarbejde, arrangeret af andre klaner i distriktet.

Navnet OLDKLAN antyder et spejdermæssigt islat og tilhørsforhold, men på et niveau, der passer bedre for spejdere, der har fået fast arbejde, børn og familie og hvad deraf følger af aktiviteter og forpligtelser, til gavn for det dyrebareste vi ejer – vore børn.

Grupperådet

Gruppens øverste myndighed er grupperådet. Det består af de aktive ledere, af forældrerepræsentanter og repræsentanter for lokalt kirkeligt arbejde.

De civile repræsentanter vælges for en 2 årige periode, i de år korpset har landsmøde (lige årstal).

I samme periode vælges gruppelederen, der står for gruppens daglige administration, indkalder til ledermøder og sørger for samarbejdet mellem gruppens enheder.

I nuværende periode er følgende civile medlemmer:

Mona Schondel (formand)

Grethe Marcher (kasserer)

Hanne M. Andersen

Steen Eriksen

Ulla Jensen

Henning Rasmussen

Uffe Dragsbæk Raun

Gruppeleder: Kurt Vad

Gruppeassistent: Søren Jensenius

Rævehalefejde

Rævehalefejden er – næst efter sommelejren – den mest traditionsrige tur, Hillerød Gruppe afholder for sine spejdere.

Selv efter grundig granskning af gamle patruljedagbøger, står det desværre hen i den uvisse, hvornår den første Rævehalefejde (RHF i daglig tale) blev afholdt.

Såvidt det vides, har det altid været spejdertroppens ledere og roverne, der har arrangeret denne altid spændende og begivenhedsrige weekendtur.

RHF bliver altid afholdt i den første hele weekend i december måned, og der er altid blevet dystet om den eftertragtede rævehale, som den vindende patrulje har siddende på deres stander indtil næste RHF.

For de tiltagende ledere og rovere har det altid været mindst lige så sjovt og spændende at arrangere denne tur, som det har været for spejderne at deltage.

Det hele starter med at hver patrulje modtager en invitation til at deltage i turen. Dette sker i slutningen af oktober måned. Invitationen indeholder oplysninger om turens emne og den præciserer hvilke hjemmeopgaver patruljen skal have løst inden optakten til turen. Hjemmeopgavernes art og størrelse varierer meget, men fælles for dem er, at hele patruljen skal være sammen om at løse dem, enten alene i patruljen eller med hjælp udefra. Der har bl.a. været fremstillet snesko, ishakker, kompas, udstyr til telefonaflytning, flag og minutur. Patruljen har nu hele november måned til at fremstille hjemmeopgaverne, og i slutningen af november bliver de indkaldt til optakten.

Optakten finder sted den sidste tirsdag før RHF og her får patruljen de sidste oplysninger om mødetid og -sted samt om hvor og hvornår turen slutter.

RHF er bygget op om et emne, som er gennemgående for hele turen. Det kan være en historisk begivenhed: Med Hernando Cortez i Mexico, Guldgravere i Alaska, Svend Gønge's kamp mod svensken, I dr. Livingstones fodspor, Med Roald Amundsen til Sydpolen, eller mere nutidige emner: Jagt på narkotikasmuglere,

Industrispionage.

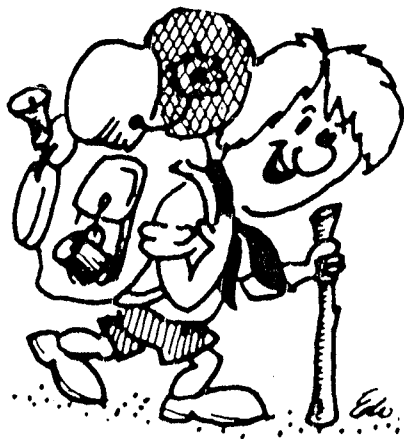
Selve turen starter lørdag eftermiddag, hvor der er velkomst og patruljen får udleveret kort over området og en lille opgave, der løses på stedet, før den får lov til at begive sig ud på ruten.

Ruten går gennem små byer samt skov og mark. Undervejs er der placeret poster for hver 3-5 km. Alle poster har med turens emne at gøre og hjemmeopgaverne kommer på prøve. Efter afprøvning og løsningen af opgaven på posten blive hjemmeopgaven bedømt, ligesom patruljens samarbejde og opførsel på stedet bliver bedømt.

Omkring kl. 23,00-24,00 ankommer patruljen til varme-posten, hvor der bliver serveret noget varmt at drikke og en lille bid mad. Herefter gælder det om, at finde den næste post, som er overnatningsstedet. Det kan være på et høloft, i en hytte eller spejderne får lov at bygge bivuak. Klokken er som regel blevet ca. 1,00-2,00 om natten, før alle er gået til ro.

Næste morgen startes der kl. 7,30-8,00 med fælles morgenmad og -toilette (man gnider sig i øjnene og trækker "klør fem" gennem håret). Herefter får patruljen en lille opgave, inden den bliver sendt ud på søndagens rute.

Turen slutter omkring kl. 13 og patruljen afleverer deres dagbog over turen. Dagbogen bliver læst og bedømt. Endelig kan

lederne gå igang med den sidste sammentælling af point og vinderen blive fundet. Som afslutning stiller alle op, og lederne fortæller hvor mange point den enkelte patrulje har opnået, og vinderen modtager den eftertragtede rævehale.

Endelig går det hjemad til et varmt bad og en god nats søvn.

Hytterne

Efter i mange år at have lånt mødelokaler hos KFUM, først i Slotsgade 45 (nu EL-Huset og siden på KFUMs Missionshotel, voksede ønsket om egen hytte sig stærkere og stærkere. Spejderliv er friluftsliv, og det var svært at praktisere midt i Slotsgade. Vi havde derfor i begyndelsen af 60'erne lejet en grund i Vestre Strødam, hvor vi kunne dyrke lejrlivet, og ellers lånte vi lejrpladser og hytter af andre heldigere stillede enheder både i eget korps og hos de øvrige ungdomsorganisationer.

I 1966 fik vi tilbudt en grund af familien Sigersted ved Freerslev Hegn. Den var velegnet til vort formål, men desværre måtte vi ikke færdes i den nærliggende skov. Vi havde i årenes løb lagt penge til side til eventuelt hyttebyggeri, og var nu på jagt efter en egnet hytte. I første omgang så det ud til, at vi kunne få et sommerhus gratis i Rågeleje, mod kun at betale flytning af det. Men den ejendomshandel, hvori huset indgik, og hvor vi havde fået det tilbudt af den nye ejer, fordi det skulle fjernes ved ejerskiftet, blev erklæret for ugyldigt, og vi bakkede hurtigt ud af sagen.

Senere fandt vi et andet sommerhus på 24 kvm, som vi købte kontant for 11.000 kr. og fik stillet op på grunden, og et par år senere udvidede vi med et redskabshus til vort materiel.

Lejrpladsen blev indrettet med en dejlig bålplads og permanente lejrarbejder som spisebord m.m.

Vi havde stor glæde af grund og hytte i nogle år, og en stor del af vort arbejde foregik herude.

Sideløbende hermed havde byens ungdomskorps, stærkt støttet af Sct. Georgsgilderne, været i forhandling med Hillerød kommune om grunde til de enheder, som ikke havde egen hytte. Disse forhandlinger resulterede i kommunens køb af et areal på Frydenborgvej til spejderformål i 1971. Arealet blev udlejet til de interesserede enheder for ialt 20 kr. om året i 20 år.

Vi var med her, og så her muligheden for en betydelig større hytte nærmere byen end den i Freerslev, hvor vi også havde fået et problem med adgangsvejen, der var blevet til skolesti og

derfor ikke måtte befærdes med motorkøretøjer. Samtidig ville et kommende vejanlæg beskære en del af vores grund. Efter en del forhandlinger, dels mellem enhederne indbyrdes, dels med myndighederne, kunne vi gå i gang med byggesagen, og Megaliphytten og spejdercenteret Frydenborg, som vi kender det i dag, blev en realitet.

Vi holdt fælles indvielse den 8. oktober 1972, og har siden kunnet glæde os over helt ideelle arbejdsforhold i en dejlig hytte, og med gode muligheder for friluftsliv både på den fælles lejrplads og i skoven.

Den økonomiske baggrund for byggeriet blev skabt ved egen opsparring og store kontante tilskud fra Sct. Georgsgilderne og Hillerød Børnehjælpsdag, og for restbeløbets vedkommende et banklån med kommunegaranti. Driften klares med overskuddet fra den årlige Mortenstombola og med refusion af driftsudgifterne i henhold til fritidsloven.

Vi havde nu ikke brug for grunden i Freerslev mere, så vi solgte hytten der, og flyttede udhuset med til Frydenborg, og i foråret 1974, sagde vi tak for lånet af grunden til familien Sigersted.

Med indvielsen af Megaliphytten ophørte også vor benyttelse af lokalerne på KFUMs Missionshotel, som vi sagde tak for de mange års husly.

Efter at have haft tilholdssted i Megaliphytten på Frydenborg fra 1972 til 1984 blev pladsen for trang. Gruppen voksede til en gruppe med 2 flokke, 2 troppe og en meget stor klan.

Den 1. januar 1984 indgik vi derfor et lejemål med KFUK-spejderne om Gribbereden ved siden af vores egen Megaliphytte. Det var et "fornufts"-lejemål. Vi manglede plads, og KFUK-spejderne havde svært ved at få økonomien til at hænge sammen.

Vi lejede os ind onsdag aften, 1. tirsdag hver måned, 2. og 4. weekend hver måned for 1.200 pr. md. Dette arrangement stoppede vi dog med ved udgangen af 1984, da det økonomisk blev for meget for os.

I løbet af 1985 stoppede KFUK-spejderarbejdet i Hillerød

helt. Der blev arbejdet med Gribberedens videre skæbne. Bl.a. var der tanker om at divisionen skulle overtale hytten. Det endte imidlertid med at vi fik tilbudt at overtage hytten for den indestående gæld + kontant 10.000.

Dette var et tilbud vi ikke havde råd til at sige nej tak til, og da gruppens økonomi – efter vor deltagelse i Kræmmermarkedet – var blevet væsentligt forbedret, sprang vi til og købte.

Siden 1/1-86 har vi derfor rådet over både Gribbereden og Megaliphytten på Frydenborg. Og hvad skulle vi så i Megalip-erne bruge 2 hytter til?!

Man enedes om, at flokken, troppen og senere bæverflokkene og juniortroppen skulle fortsætte deres aktiviteter i Megaliphytten. Dog fik 2 af troppens patruljer deres lokale og dermed deres tilholdssted i Gribbereden.

Ud over de 2 patruljer fik klanen, som på dette tidspunkt talte 35 medlemmer, overdraget salen i Gribbereden til deres mødelokale.

Efter 15 år med småreparationer og almindelig vedligeholdelse besluttede grupperådet i 1988, at en større restaurering af hytterne var nødvendig.

Hytteudvalget blev pålagt at skulle stå for istandsættelsen af hytterne.

I løbet af 1988 og 1989 blev der holdt mange hyggelige arbejdsweekender og -dage, hvor mange af vores medlemmer og forældre var flinke til at give en hånd med.

Dette arbejde var ikke kun med til at give hytterne en tiltrængt ansigtsløftning, men var også med til at forstærke det gode sammenhold og venskab i gruppen.

På de 2 år brugte gruppen 100.000,- på at istandsætte hytterne, hvor vi bl.a. har fået udskiftet gulvene i begge hytter, har fået nyt køkken i Gribbereden samt et større og mere praktisk køkken i Megaliphytten.

Ydermere fik vi nye skabe, et låsesystem samt brændeovn og nyt inventar og gardiner i begge hytter.

Alle disse reparationer og udskiftninger blev alt sammen

udført af vore egne medlemmer og deres forældre – med et meget aktivt hytteudvalg som koordinator og drivkraft.

Til alle de, der har medvirket til at gøre vores hytter som nye igen, skal der lyde en stor tak fra hele gruppen.

Lederne

(Indtil 1967 brugte man betegnelsen fører)

En række ledere har i løbet af de 50 år udført et trofast og godt arbejde i gruppens forskellige enheder, og vi har i årenes løb kunnet glæde os over en række ivrige og initiativrige patruljeledere

Gruppen

Johs. Jensen,	gl. 1940-56.
Kjeld Christensen,	gl. 1956-85.
Erik Z. Olsen,	ga. 1982-83.
Kurt Vad,	gl. 1986-
Søren Jensenius,	ga. 1987-

Roverklanen

Gustav Jacobsen,	rf. 1940-44.
Verner Jensen,	ra. 1943-44.
Finn Hillmose Larsen,	ra. 1963-64, rf. 1964-71.
Per Olsen,	ra. 1964-65.
Kaj Vahlkvist,	rf. 1965.
Peter Petersen,	ra. 1965.
Carl Johan Rosenberg,	kl. 1971.
Karsten Smith Larsen,	ka. 1971-72.
Finn Kjær Nielsen,	kl. 1972.
Jørgen Kristiansen,	kl. 1974-77.
Erik Andersen,	kl. 1977-79.
Villy Osmundsen,	kl. 1979-82.
Birgitte Rose,	kl. 1982-83, ka. 1990-
Per Hansen,	ka. 1982-83, kl. 1984-87.
Søren Silving,	kl. 1983.
Søren Jensenius,	ka. 1984-87
Margrethe Pedersen,	kl. 1987-88.
Hans Jørgen Jørgensen,	ka. 1988-89.
Anne Marie Lind,	ka. 1988, kl. 1988-
John S. Hansen,	ka. 1989-

Seniortroppen

Per Hansen, stl.1985–86.
Ole Skovgaard, stl.1989–
John S. Hansen, sta.1989–

Spejdertroppen

Johs. Jensen, tf. 1940–41.
Niels Poulin, tf. 1941–42.
Verner Jensen, tf. 1943.
Knud Geckler, tf. 1943–56.
Poul Lund Olsen, ta. 1943–44.
Jørgen Jensen, ta. 1946–47.
Bertel Larsen, ta. 1947.
Erik Jensen, ta. 1948–49, tf. 1956–57.
Erling Foss Hansen, ta. 1948–49, tf. 1949–51, ta. 1952.
Hans Erik Vahlkvist, ta. 1949–58.
Jørgen Olsen, ta. 1953–55.
Peder Pedersen, ta. 1956–57, tf. 1957–59, ta. 1959–65.
Kurt Rosenberg, ta. 1958–59, tf. 1959–62.
Kaj Vahlkvist, ta. 1958–62, tf. 1962–65.
Erik Nygård Hansen, ta. 1959–60.
Poul Henckel Nielsen, ta. 1959–60.
Svend Ladefoged, ta. 1960–61.
Knud Petersen, ta. 1960–64.
Finn Larsen, ta. 1965–69.
Ulrik Schondel, ta. 1965.
Jørgen Kristiansen, tf. 1965–68, tl. 1970–74.
Knud Lang, ta. 1965–68.
Leif Ramskov, ta. 1969.
Per Olsen, ta. 1969.
Ebba Kristiansen, ta. 1970–74.
Erik Z. Olsen, ta. 1972–74, tl. 1976–81.
Erik Finnedal, ta. 1973–80.
Niels Berthelsen, tl. 1974–75.
Jan Holm, tl. 1975–76.

Per Kristiansen,	ta. 1975-76.
Villy Osmundsen,	ta. 1977.
Jan Æ. Nielsen,	ta. 1977-78.
Lars Jensenius,	ta. 1977-78, ta. 1982-85, tl. 1985.
Søren Jensenius,	ta. 1980-81, tl. 1982-85, ta. 1985, tl. 1986-87.
Peter Bährentz,	ta. 1980-85.
John V. Nielsen,	ta. 1981-85.
Per Birk Olsen,	ta. 1981-85.
Per Hansen,	tl. 1983-84.
Poul Erik Olsen,	ta. 1983-84.
Kim Munkholm,	ta. 1983-84.
Michael Bentzen,	ta. 1983-87. ta 1989-
John S. Hansen,	ta. 1983-
Claus Jacobsen,	ta. 1986.
Hanne Friis Andersen,	ta. 1986-87.
Ole Skovgaard,	tl. 1987-90.
Charlotte Lind,	ta. 1987-88.
Henrik Nissen,	ta. 1988-
Thomas Skjødt,	ta. 1989-
Hans Jørgen Jørgensen,	tl. 1990-

Juniortroppen

Erik Z. Olsen,	jtl.1989-
Jan Æ. Nielsen,	jta.1989-

Ulveflokken

Verner Jensen,	ff. 1945.
Knud Geckler,	ff. 1945-46.
Frank Clarlund,	ff. 1947-49.
Erik Jensen,	ff. 1949-51, fa. 1953-56.
Kjeld Christensen,	ff. 1951-61, 1964-65.
Kirsten Christensen,	fa. 1955-59.
Jørgen Hansen,	fa. 1955.
Ole Peter Jørgensen,	fa. 1956-59.

Henny Petersen,	fa. 1960, ff. 1961.
Anny Gemmer,	fa. 1961.
Lisbeth Corinth,	fa. 1961.
Aksel Fischer-Nielsen,	ff. 1962-63.
Ivan Jørgensen,	fa. 1962-63.
Finn Larsen,	ff. 1963-64.
Ebba Kristiansen,	ff. 1965-70.
Grethe Laursen,	fa. 1965-70, fl. 1970-72.
Randi Jensen,	fa. 1965-68.
Jan Holm,	fl. 1972-75.
Per Kristiansen,	fa. 1972-75.
Flemming Balle,	fa. 1973-75, fl. 1975.
Karsten Smith Larsen,	fl. 1975-78.
Birgitte Rose,	fa. 1977, fl. 1978-
Susanne Christensen,	fa. 1977, fl. 1978-80.
Erik Finnedal,	fa. 1980-81.
Flemming Rasmussen,	fa. 1980-82.
Vagn Christensen,	fa. 1981-82.
Per Hansen,	fa. 1982.
Pia Larsen,	fa. 1982-84.
Hans Kure-Bonne,	fa. 1983-84.
Søren Silving,	fa. 1984.
Erik Z. Olsen,	fa. 1985-87.
Hans Jørgen Jørgensen,	fa. 1986-
Pia Vogelius,	fa. 1986-
Carsten Andersen,	fa. 1987-88.
Claus Nielsen,	fa. 1989.

Bæverflokk

Lene Rasmussen,	bl. 1989-
Margrethe Pedersen,	ba. 1989.
Carsten Andersen,	ba. 1989-

År 2000

Dette var lidt historie om vore første 50 år. Vi håber naturligvis også at vi kan fejre vort 60 års jubilæum. Ingen ved hvorledes gruppen ser ud om 10 år. Det kan naturligvis kun være gætteværk eller ønsketænkning. Der er dog ikke kun tale om utopier. Situationen er mulig, hvis vi sætter noget ind på at virkeliggøre den:

Vi har i 1989 forøget medlemstallet med mere end 50%. Det kan vi ikke gøre hvert år fremover, men en tredobling på de næste 10 år er absolut mulig. Dette vil betyde, at gruppens medlemstal om 10 år er på 350. Heraf er kun ca. 2/3 børn, unge og ledere. Resten er dels forældre til børn i gruppen, dels forældre og børn, hvor børnene er holdt op med at være aktive spejdere, men familien ønsker stadig at bibeholde deres tilknytning til Megalipperne.

Nu mødes disse familier 1-2 gange om ugen til familiecentrerede aktiviteter aftalt i superfamilien, som udgøres af 4-5 familier. Der er selvfølgelig ikke mødepligt i familien, bortset fra de tilfælde, hvor man sammen i familien har aftalt at lave noget specielt.

Det der gjorde denne udvikling mulig var bl.a. at vi fik oprettet en bæverflok, der derefter hurtigt blev delt i 2 flokke. Vi fik herved børnene med allerede fra de var 6 år gamle. Det der dog betød mest, var at vores Oldklan efter starten ændrede karakter og formål. Initiativtagerne til Oldkalnen ønskede primært at beskæftige sig med spejderaktiviteter, altså lige som da de selv var spejdere.

Derefter kom der medlemmer til, der i højere grad ønskede at være støtter for gruppen - både som lederreserver og som hjælp for lederne i mange praktiske gøremål omkring materiel og hytter. Man fortsatte dog med spejderarbejdet sideløbende.

Senere igen enedes man om at inddrage familierne mere. I starten ved at tage familien med på møder og ture. Vi erfarede herved, at specielt sommerlejrene, hvor familierne var samlede i en hel uge var meget givende. Det var derfor nærliggende at arbejde for at familierne kunne have endnu mere tid sammen. Vi lavede derfor familiegrupper, der spiste sammen, men det var svært at holde sammen på grupperne, da der ikke var ordentlige overnatningsmuligheder. Familierne måtte enten skilles og tage tidligt hjem, for at lægge børn i seng, eller overnatte i vore hytter. I midten af 90'erne brugte så i nogle år flittigt Dragehytten samlesteds. Denne hytte var specielt velegnet til de familiecentrerede aktiviteter, men det var stadig ikke de ideelle vilkår at mødes under.

For 2 år siden fik vi overladt et af kommunens nedlagte plejehjem. Dette har de nødvendige grupperum til superfamilierne. Idag er det kun spejdertroppen og roverne, der holder fast til på Frydenborg, mens resten af gruppens enheder mest kommer der i sommerhalvåret.

I plejehjemmet holder vi nu fast åbent hus mandag-fredag fra kl 14,00-21,00. "Vores" lokale præst indgår i det team der sørger for aktiviteterne. Sædvanligvis er han der 1-2 timer hver dag. Vort "åbent hus" betyder at vi nærmest har gjort skolepasningsordningerne i området overflødige. Det betyder også, at vi efter i 70'erne og 80'erne at have tabt terræn overfor ungdomsskolerne nu igen er "konkurrencedygtige". Ikke mindst på grund af de fortsatte reduktioner i de offentlige budgetter, der nærmest har betydet en udsultning af ungdomsskolen.

I forbindelse med at vi fik overladt plejehjemmet, ønskede kommunen samtidig indflydelse. Det betyder, at vi idag har 2 repræsentanter for byrådet siddende i

vort grupperåd. Med det stigende aktivitetsniveau har vi også måttet udvide gruppestabten, så denne er på 1 gruppeleder og 4 assistenter samt den lønede halvdagssekretær.

Korpset gjorde i begyndelsen af 90-erne en indsats for at få omverdenen til at forstå, at spejdere ikke længere var ensbetydende med at følge gamle damer over vejen.

For os betød det, at vi fik den fornødne inspiration og støtte til at få styrket vor PR- og kommunikationsindsats. Vi har nu i et par år haft et fast PR og tryksagsudvalg. Den udadvendte del har mest med pressekontakt at gøre, men derudover står udvalget for trykning af vort eget PR-materiale og Megalipnyt på vores egen farve-offsetmaskine.

Grupperådet overvejer i øjeblikket at gå over til elektronisk redigering og udsendelse af Megalipnyt. Dette vil betyde at bladet kan opdateres løbende, så dead-line i princippet forsvinder. Det er blot en lidt dyr spøg, at koble sig på nettet, og desuden er der stadig enkelte hjem uden de nødvendige modtageforhold.

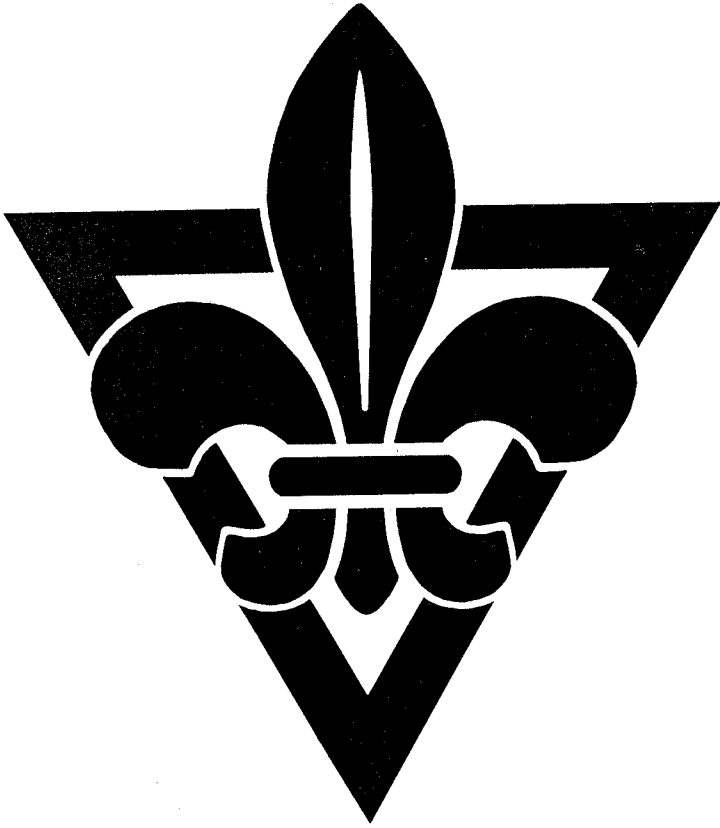
Nogle vil sikkert have læst dette med et gys. Andre har opfattet det som en ønskedrøm. En ting er dog sikker. Verden omkring os ændrer sig. Såfremt vi til stadighed skal holde os levende og i bevægelse, må vi derfor også ændre os i takt med de krav omverden stiller til os, og de muligheder, der opstår.

Mel.: Det er en fin ting at vinde venner.

Megalipper her vi fester,
for 50 år svandt hen,
og blandt vore mange gæster,
ser vi nok en gammel ven.
Men vor gruppe er, trods sin alder,
stadig ung og altid kvik.
Og vor jubilæumsfest nu kalder,
med sang og musik.

Mange minder har vi fået,
traditioner er holdt,
og en masse mål er nået,-
hver især kan være stolt.
Friske pi'r og raske drenge
tager altid med på tur,
og for rævehalen dystes længe
i bedste humør.

Fællesskab og gode venner,
det er nøgleord her.
Vi med glæde en tanke sender
til dem der gjorde sliddet værd.
Dette venskab, det skal dyrkes,
og en indsats hver vi gi'r
for at Megalippers liv kan styrkes
i de næste årti'r.

KFUM Spejderne
i
Hillerød